

her er udeladt, er dette sket, fordi denne Regel, for saa vidt angaar de i Straffelovens almindelige Del omhandlede Straffesættelser (med Hensyn til Børn, ufuldstændig Tilregnelighed etc.), maa forstaa sig af sig selv, medens Reglen paa den anden Side let kunde misforstaas derhen, at den tillige omfattede de i Straffelovgivningens specielle Del omtalte, bestemt betegnede Omstændigheder (f. Eks. ved Voldtægt, at Kvinden er berygtet, i § 103 at Vold ej er anvendt etc. etc.), hvilke netop skabe særlige Strafferammer.

§ 8.

Om Forening af Straffesager se §§ 31 in fine, 34, 35, 2det Stykke, og 61—63.

§ 9.

Denne Paragraf er i væsentlig Grad simplificeret i Sammenligning med den tilsvarende Paragraf i det tidligere Forslag (§ 13). Dens Grundtanke behøver ingen nærmere Forklaring. Medens Afvisning fra Underretten ifølge Paragrafen kan blive nødvendig saavel paa et af Sagens første Stadier (jfr. § 303, 3die Stykke, sammenholdt med § 228), som efter at Domsforhandlingen er begyndt (§ 303, 3die Stykke, sammenholdt med § 241, kan Afvisning fra Landsretten af den Grund, at Sagen hører for Underret, — særlig af Hensyn til Sigtede eller Vidnerne — undlades, naar Sagen er naaet frem til Domsforhandling, hvorimod den bør finde Sted, naar det inden dette Stadium oplyses, at Sagen efter sin Beskaffenhed ikke hører for Landsret (jfr. § 228). Ligeledes kan, naar det under en Domsforhandling for Nævninger viser sig, at Sagen burde have været foretaget uden Nævninger, Paakendelsen efter Rettens Bestemmelse ske under Nævningernes Medvirkning.

En Dom eller Kendelse, hvorved en Domsag *afvises*, kan gøres til Genstand henholdsvis for Anke (§ 320 Nr. 1) eller Kære (§ 346, 2det Stykke); en Kendelse, hvorved Domsagen *antages*, kan ikke gøres til Genstand for Kære (§ 346, 2det Stykke).

Kapitel III.

Tilfælde, hvor Rettens Personer skulle eller kunne vige deres Sæde.

Nærværende Kapitel adskiller sig i det væsentlige kun paa følgende Punkter fra det tidligere Forslags Kapitel III:

- 1) Dommer- (Nævning- og Retsskriver-) Inhabiliteten som Følge af Slægtskab eller Svogerskab med Sigtede er udvidet til Søskendebarns Grænsen. Ingen kan altsaa efter nærværende Udkast fungere som Dommer (Nævning eller Retsskriver) i en Sag, i hvilken Sigtede er hans Broders eller Søsters Barn, et saadant Ægtefælle, hans Fætter, Fætters Hustru, Kusine, Kusines Mand, Onkel eller Tante.
- 2) Det er udtrykkelig fremhævet, at det i kollegialt sammensatte Domstole er baade Ret og Pligt for hvilken som helst af Dommerne, der maatte være bekendt med en Inhabilitetsgrund hos en Kollega, at rejse Spørgsmaal desangaaende.
- 3) Reglerne om Tidspunktet for Fremsættelsen af Indsigelsen mod Nævningers Habilitet ere henflyttede til Nævningekåp. (§ 260).
- 4) Det tidligere Forslags §§ 18 og 19 ere i simplificeret Form gengivne i nærværende Udkasts § 15.

I øvrigt ere de i dette Kapitel indeholdte Regler om Dommerinhabilitet og dens Paakendelse i første Instans i det hele overensstemmende med de nugældende. Der er derfor ingen Grund til nærmere Forklaring. De vanskelige Spørgsmaal, der frembyde sig, saaledes Spørgsmaalet om, hvor vidt Begrebet „egen Interesse“ som Inhabilitetsgrund (§ 12 Nr. 1) rækker, eller hvilke Omstændigheder der i øvrigt kunne antages „egnede til at vække Tvivl om fuldstændig Upartiskhed“ hos Dommeren, ere gamle, vel kendte Spørgsmaal, der nødvendigvis maa løses gennem Viden-skab og Praksis. Ethvert Forsøg paa nærmere Præciseren i Loven vil uund-gaaelig komme til kort i den ene eller den anden Retning.

Særlig skal dog med Hensyn til § 12, sidste Stykke, bemærkes, at det naturligvis vilde være det bedste, om den Dommer, der har behandlet Sagen som Undersøgel-sedommer, ikke tillige kom til at dømme i den som eneste Dommer. En saadan Ordning vilde imidlertid nødvendiggøre, enten at der uafladelig maatte beskikkes Sættedommer, hvad naturligvis vilde med-føre Besvær, Forstyrrelse, Forhaling og Bekostning, eller at der maatte ansættes to Dommere i hver Underretskreds, noget, der igen vilde nødvendiggøre Fordobling enten af Underretsdommernes Antal eller af Underretskredsenes Størrelse — begge Dele lige lidt ønskelige. Man maa derfor slaa sig til Ro med, *dels* at de større Sager